

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 562. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm30704/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

uden Mobskab, tog hvad han tyktes, skal Jib paa Hesten, brækkede Mure ned, hvær han kom, afvæbnede Borgene, opløste alle Forbund og lagde Stat paa Landet, Utsammen, efter Pausanias, i den 160de Olympiade *).

Det klænger særgelig og har tilviiselse været haardt at sige, men fra Stats-Historiens Stand-Punkt maar vi dog sige, at naar Man kalsamerer både Stats-Begreber og delvis Afgørelser med dem, da er det for Opførselens Skyld ligesaa vel godt, der trædes ved dem, saa de „opløses,“ som at det ved Reformationen skete med H e l g e n - L i g e n e trindt om Land, og P o l y b er os Borgen for, at alt det „Gode“ ved Forbundet var borte og magtesløst, da Pelslandens Hoved-Mænd, D i o s og K r i t o l a o s, stod for Siget **). Lad derfor end saa være, at P o l y b, som blev sig under „Kædet“ Dine, og blev betroet til at give det opløste Forbunds Stæder „Lov og Ret,“ som han lofede, umulig kan trædes kjendt i sin Forsikring, at Romerne intet Dødt havde i Sindet med Forbundet, men at A c h æ e r n e selv, som forherode, styrede sig i Ulykken, fordi de indbildte sig, de, under den t r e d i e Puniske Krig, havde den onferligste Leilighed til at aflaste Romers Anger; saa har han dog aabenbar Ret i, at dette Haab var latterligt, saameget mere, som det ei engang saalt Hoved-Mændene ind, at hvem det vilde glæde for Grækenlands Stæder, maatte være belavede paa at taale Alt og staae som Mure. Det Gnefte, som derfor ved det Høje foruubet denne Klarhed, med Achæernes Kræfter og Romernes Stille velbekjendte Græker, er, at P e l o p o n n e s ei blev edelagt i Mund og Grund, hvad han ingentunde tilskreiver Romernes Medelmødighed, men „den snilde og kløgtige Stædne“ der, trods A c h æ e r n e s Daarskab, dog endelig vilde redde dem fra Undergang, og gjorde der-

*) Pausanias VII. 15—16.

***) Polyb (Gesandtschafts-Brudstykke) CXLIII—XLIV. (om Dødt) XXXI.

